

Strahu se Jožek zgane,
Zajoče, kvišku plane,
In Ančka tudi zakriči,
Da jok vso hišo spreleti.

Ko mama prihitijo,
Zibel na tleh dobijo;
Popravijo jo kvišku spet,
In Ančka tiho je kot pred.

Le Jožek se še joka,
In ves plašan zastoka:

»Ker imam sestro rad tako,
Sem zibal jo tako močno«.

J. E. Kršk.

Čebela in čmrlj.

Lépega dne je biló,
Solnce je grelo topló;
Pridno iz panja čebele
Ven so na prosto letele,
Sedale s cveta na cvet,
Zbírale sladki so med.
Nekaj je tù zabučalo,
Š-c! je šuméc zahreščalo;
Čmrlj je prifrčal glasno,
Pa je zabavljajl tako:
»Čbélice, kakó vam je?
Zdi se mi, se postite.
Shujšane ste reve vse:
Kam pa sladki med daste?«

Ena čebelic se ustavi,
To-le odvrne in pravi:
»Ste debeli, čmrlji vi,
Pa zato ste vsi leni;
Se redíte, rasete
In svoj trebuh pasete.
Vse pojedste vi sami;
To ne dela vam časti.
Čbelice za-sé skrbimo,
Zraven še ljudem delimo.«

Čmrlj se sramúlnó nasmeje
To-le čbelicam deje:

»To je pa zares noró:
Drugi vosek, med vzemó,
Kaj pa li samé imate?«
»O ne skrbi za nas, brate!«
Mu čebela odgovorí,
»Dosti imamo radosti,
Misli si vsaj te sladkosti:
Revež je bolan na smrt,
Ves otožen, ves potrt;
Tù medica ga zlehčá,
V žile novih sil mu dá. —
V cerkvi vosek naš gori,
Božjo slavo, čast množi;
Vse povzdíga bela sveča
Na oltarji tam goréča.«
Čmrlj se je še bolj smejal
In naprej je spraševal:
»Sradate li v zimi glada?
Kdo vam tù medú poklada?«
Čbelica odgovorí:
»Kdor za druge poskrbí,
Bog se v stiski nanj ozré
In pomoči mu dajè«.

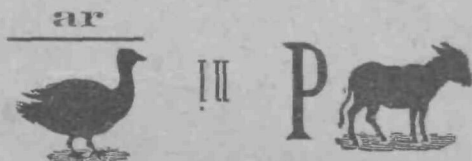
Čbela je osramotila
Čmrlja in ga odpodila
Čmerno proč je odfrfral,
Sam pri sebi godrnjal.

Dobro leto je biló
 Satje je bilo polnó.
 Gospodar je ves vesel,
 Ker je toliko prejel.
 Drugo leto, vse megleno
 In deževno in ledeno
 Je čebelam ven branilo;
 Skoraj nič se ni dobiło.
 Gospodar je vedel vse,
 Je tolazil čbelice:
 »Malo, malo je strdí,
 A bodite brez skrbi.

Jaz vam dal bom živeža,
 Vrnete drugóč mi ga.«
 Čbele več se niso bale,
 Glada so se obvarovale.
 Čmrlju pa je trda pela,
 Zima ga je kar prevzela.
 Stradal revež je hudo,
 Hrane ni mu dal nikdo.
 Hujšal je in je slabel,
 Smeh ga je zdaj ves preminil;
 Jestí ni nikjer imel,
 Tožno glada je poginil.

J. E. K k.

Rebus.

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. V kakšno past se največ miši vjame?
2. Kdo je pomoril četrti del vseh ljudi, kolikor jih je takrat živelo?
3. Kaj je to? Kdor naredi, ne potrebuje; kdor kupi, noče; kdor rabi, ne vé za to.
4. Kteri zajec se ne vstraši nobenega psa?
5. Kdaj je pravi čas, seno kositi?
6. V katero stran letijo ptiči v jeseni?
7. Ktero vino ljudje najbolj skrivajo?
8. Kaj bi nam preskrbovalo gorkoto najbolj po ceni, če bi ne imeli drv in oglja?
9. Ktero leto traja le en dan?
10. Kaj naj stori, kdor še nima prvih treh zvezkov »Angeljčka«?